ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 24

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 10 — ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 12.
Ἡ συνδρομὴ εἶναι προπληρωτέα ἐτησίως ἢ καθ' ἑξαμηνίαν εἰς δύο ἴσας δόσεις.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΥΠΟ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΓΡ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ»
Ἐν ὁδῷ [illegible] 23, ὑπὸ τὸ Ξενοδοχεῖον τῆς Νέας Αἰγύπτου.
Ἕκαστον φύλλον τιμᾶται λεπ. 20.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. — *12 Αὐγούστου 1884.*

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΕΛΤΙΟΥ: Ἔργα καὶ ἡμέραι.— Τίς ὁ ἀγγείλας τὴν νίκην τὴν ἐν Μαραθῶνι.—Τζιτζιφιαῖς καὶ Νέαι Ἀθῆναι.—Αἱ Παρακλήσεις.—Καμκαρέα.— Φιλολογικά, ἐπιστημονικά, καλλιτεχνικά.—Κ. Σ. Κόντου Γλωσσικαὶ παρατηρήσεις. —Ἡμερολόγιον. — Ἑβδομάς. —Ἀπαντήσεις ἄνευ ἐρωτήσεων. — Πνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΦΥΛΛΟΥ: Ἡ χολέρα τοῦ 1854 ὑπὸ Χαραλάμπους Ἀννίνου (τέλος). — Τίνες ἦλθον κατὰ τὸν μέσον αἰῶνα ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ Σ. Γ. Παναγιωτοπούλου. —Ὑπόμνημα Γ. Λαμπάκη περὶ τῶν χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων. — Οἱ Φιλέλληνες. — Ὁ Ζωντανοπεθαμένος (διήγημα *É. Zola* τέλος). —Ἐθνογραφικά.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὸ ἅγιον Μύρον. «Ἀφίκοντο ἐκ »Κωνσταντινουπόλεως οἱ κλητῆρες τοῦ »ἑλληνικοῦ προξενείου κκ. Σπυρίδων Δρακόπος καὶ Μεχμὲτ Ἰμπραὶμ συνοδεύοντες τὸν κακοῦργον Στέλιον Παπαγάκο »οἱ αὐτοὶ ἐκόμισαν καὶ τὸ **Ἅγιον Μύρον**, ὅπερ διὰ τοῦ πρώτου παρεδόθη εἰς »τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον». Συγχαίρομεν καὶ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἰδικήν μας, τὴν *αὐτοκέφαλον*, διὰ τὸ εὐσεβές, ἐπίσημον καὶ μεγαλοπρεπὲς τῆς ἀποστολῆς.

Ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἅγιοι κληρικοί, τὸ ἐκ 37 ἀρωμάτων συνιστάμενον **μύρον** εἶναι τὸ δεύτερον μυστήριόν σας, καθ' ὃ οἱ χριστιανοὶ πιστεύουσιν, ὅτι ὁ χρώμενος λαμβάνει τὴν σφραγῖδα καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὡς ἐνθυμοῦνται οἱ περὶ τὰ τοιαῦτα ἀσχολούμενοι, ἄλλοτε ἀρχιερεῖς ἢ ἱερεῖς τὸ ἔφερον, προκειμένου δὲ ν' ἀποσταλῇ ἐντεῦθεν ἅγιον μύρον διὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Πετρουπόλει ναοῦ τοῦ κ. Βερναρδάκη, ἡ Ῥωσσικὴ σύνοδος ἔγραψεν *ἐπισήμως* τῇ ἡμετέρᾳ ὅτι «διάκονος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ »φέρῃ τὸ Ἅγιον Μύρον, ἀλλὰ μόνον ἱε»ρεύς». Βεβαίως ἡ Ῥωσσικὴ σύνοδος ἐὰν ὑπέθετεν ὅτι θὰ τὸ φέρῃ κλητὴρ θὰ ἐπεξέτεινε τότε καὶ μέχρις αὐτοῦ τὴν ἀπαγόρευσιν.

Παρ' ἡμῖν ὅμως τὰ πράγματα θαυμασίως ἁπλοποιοῦνται. Ἐθνικαὶ παραδόσεις, ἐθνικὸν μεγαλεῖον, θρησκευτικὰ δόγματα, ἀξιοπρέπεια .... τὰ πάντα φροῦδαι ἰδέαι. καὶ σήμερον αἱ ἰδέαι ὑπερέβησαν κατὰ τὴν ὑποτίμησιν καὶ τὰς μετοχὰς τοῦ Λαυρείου. Τί ἔπαθε τάχα τὸ *μύρον* εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κλητῆρος! . . . Σύμφωνοι, ἀλλὰ τότε ἂς μᾶς βαπτίζωσιν οἱ ὑπαστυνόμοι, ἂς μᾶς νυμφεύωσιν οἱ ἀστυνόμοι, ἂς μᾶς μεταλαμβάνῃ ὁ κ. Κολοκοτρώνης καὶ ἂς μᾶς κηδεύῃ ὁ κ. Κοσσονάκος! . . Τότε ἂς ἀνακηρύξωμεν ἀναφανδὸν ὅτι δὲν εἴμεθα χριστιανοί, καὶ ἐπειδὴ ἡ θρησκεία τῶν προγόνων μας ὡς στηριζομένη ἐπὶ τοῦ *καλοῦ* εἶναι εἰς ἡμᾶς ἀκατάληπτος, ἂς ἀνακηρύξωμεν θεὸν *χρυσοῦν τινα βοῦν.*

(*Ὅπου ἀποδεικνύεται ὅτι ἐξ ἑνὸς μὲν* ματαίως ὁ *Μουφτῆς Ἁλμυροῦ* διέταξεν *οὐδεὶς Χριστιανὸς* ν' ἀκολουθήσῃ τὴν κηδείαν του, ἐξ ἑτέρου δὲ δικαίως καὶ καταλλήλως ἐν Πτολεμαΐδι καὶ Ἀτταλείᾳ τῆς Συρίας ὁ *Γιουσὲφ* ἀνεκήρυξεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ *Ἰησοῦς Χριστός, ὁ υἱὸς τῆς Μαρίας*)!

Ἡ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀγορά. Μετὰ τὰ ἐφαπλωματοποιεῖα καὶ τὰ Ἀνάκτορα, ἕπεται ἡ ἀγορά, ἧς ὁ ἐμπρησμὸς κύριος οἶδε πάλιν τίνων πτωχῶν καὶ ἀπροστατεύτων Τραπεζουντίων τὴν κάθειρξιν θὰ προκαλέσῃ.

Χάρις εἰς τὰ ἀρχαῖα τείχη τοῦ λεγομένου Γυμνασίου τοῦ Ἀδριανοῦ ἡ πυρπαΐα περιωρίσθη ἐν μόνῃ τῇ ἀγορᾷ, ἣν καὶ κατέκαυσεν ἅπασαν, ἄλλως τίς οἶδε οἵας διαστάσεις ἤθελε λάβει. Μάτην τὸ ἀρχαῖον τῆς πόλεως ὡρολόγιον ἐν μέσῳ τῆς πανωλεθρίας ἤχει ὡσεὶ ἐκάλει εἰς βοήθειαν· αἱ φλόγες τὸ περιέζωσαν, ἀνῆλθον τὴν κλίμακά του καὶ τὸ κατέκαυσαν· τὴν 2αν μετὰ τὸ μεσονύκτιον ἀκριβῶς ἀνέπεμψε τὸν τελευταῖον αὐτοῦ ἦχον· ἤδη καταπεσόντων τῶν πέριξ αὐτοῦ ἀκόμψων καὶ ῥυπαρῶν ἐργαστηρίων ἐπεφάνη ἡ ἐπὶ μαρμάρου ἐπιγραφὴ τοῦ ἀπαισίου δωρητοῦ λόρδου Θωμᾶ κόμητος δὲ **Ἔλγιν**, καὶ ἡ χρονολογία MDCCCXIV (1814).

Πολλὰ δύνανται νὰ γραφῶσι διὰ τὴν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη τροφοδοτήσασαν τὰς Ἀθήνας γηραιὰν ἀγοράν, ἐντὸς μιᾶς καὶ μόνης ὥρας ἐντελῶς ἐξαφανισθεῖσαν, ὅπερ ἀναβάλλομεν εἰς ἄλλοτε.

Ἐπιβάλλουσαν θέαν παρέχει ἡ ἠρειπωμένη, πολιὰ καὶ πλήρης παραδόσεων τῆς ἀρχαίας πόλεως ἐκκλησία, ἡ *Μεγάλη Παναγιὰ* ἥτις, καταστραφέντων τῶν πέριξ οἰκοδομημάτων ἅτινα τὴν εἶχον καταχώσει, ἀνεφάνη αἴφνης ἐρείπιον αὐτὴ τοῦ χρόνου ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων τοῦ πυρός.

Ἀφοῦ τὸ δυστύχημα συνέβη πλέον, καλὸν θὰ εἶναι νὰ μὴ δοθῇ ἄδεια ἐγέρσεως νέων καταστημάτων, δυναμένης νὰ χρησιμοποιηθῇ ἤδη τῆς νέας ἀγορᾶς, ν' ἀρχίσωσιν δ' ἀμέσως ἀνασκαφαὶ ὅπως ἔλθωσιν εἰς φῶς τὰ ὑπὸ τὴν βορβορώδη ταύτην γῆν κεκρυμμένα κειμήλια τῆς ἀρχαίας τέχνης.

ΤΙΣ Ο ΑΓΓΕΙΛΑΣ
ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΗΝ ΕΝ ΜΑΡΑΘΩΝΙ

Ἐπειδὴ λόγος ἔν τινι ἐφημερίδι ἐγένετο περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐκ Μαραθῶνος εἰς Ἀθήνας δραμόντος καὶ ἀπαγγείλαντος τὴν νίκην τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων, παρατηροῦμεν ὅτι κατὰ τὸν Λουκιανὸν ἐκαλεῖτο οὗτος *Φιλιππίδης*. Λουκιαν. ὑπὲρ τοῦ ἐν τῇ προσαγ. πταίσματος § 3. «Πρῶτος δ' αὐτὸ *Φιλιππίδης* ὁ ἡμεροδρομήσας λέγεται ἀπὸ Μαραθῶνος ἀγγέλλων τὴν νίκην εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἄρχοντας καθημένους καὶ πεφροντικότας ὑπὲρ τοῦ τέλους τῆς μάχης· χαίρετε, νικῶμεν· καὶ τοῦτο εἰπὼν συναποθανεῖν τῇ ἀγγελίᾳ καὶ τῷ χαίρειν συνεκπνεῦσαι».

Ἀλλ' ὁ Πλούταρχος, πολλῷ ἀξιοπιστότερος ὢν τοῦ Λουκιανοῦ, γράφει ἐν τοῖς Ἠθικοῖς σελ. 347 γ' «Τὴν τοίνυν ἐν Μαραθῶνι μάχην ἀπήγγειλεν, ὡς μὲν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἱστορεῖ, *Θέρσιππος* ὁ Ἐρωεύς· οἱ δὲ πλεῖστοι λέγουσιν *Εὐκλέα* δραμόντα σὺν τοῖς ὅπλοις θερμὸν ἀπὸ τῆς μάχης καὶ ταῖς θύραις ἐμπεσόντα τῶν πρώτων τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν· χαίρετε καὶ χαίρομεν· εἶτα εὐθὺς ἐκπνεῦσαι». Σημειωτέον δ' ὅτι ὑπὸ τοῦ Κοβήτου ἀνεγνώσθη «ταῖς θύραις ἐμπεσόντα τῶν *πρυτάνεων* τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν· χαίρετε καὶ *νικῶμεν*» (*Observat. Crit. ad Dion. Halic.* σελ. 135 καὶ *Mnemos.* 1878, σελ. 10).

Φιλιππίδης ἢ *Φειδιππίδης* ὠνομάζετο κατὰ τὸν Ἡρόδοτον (βιβλ. ς, 105—6) ὁ ἡμεροδρόμος, ὅστις πεμφθεὶς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ δευτεραῖος ἐλθὼν ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Σπάρτην, ἀφικόμενος ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας εἶπε τὰ ἐντεταλμένα αὐτῷ, ὄντα τοιάδε· «Ὦ Λακεδαιμόνιοι, Ἀθηναῖοι ὑμέων δέονται σφίσι βωθῆσαι καὶ μὴ περιιδεῖν πόλιν ἀρχαιοτάτην ἐν τοῖσι Ἕλλησι δουλοσύνῃ περιπεσοῦσαν πρὸς ἀνδρῶν βαρβάρων· καὶ γὰρ νῦν Ἐρέτριά τε ἠνδραπόδισται καὶ πόλι λογίμῃ ἡ Ἑλλὰς γέγονε ἀσθενεστέρη».

Κ.

ΤΖΙΤΖΙΦΙΑΙΣ ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Ἐν τῇ «Στοᾷ» προτείνεται διαγωνισμὸς πρὸς εὕρεσιν καταλλήλου ὀνόματος